

Ca-Nostra

ÉPOCA SEGONA
ANY 1 : NÚM. 2

REVISTA D'INCA MENSUAL
MARÇ DE 1919

Redacció i Administració
Murta, 5. - Inca.

El Ilm. i Rdm. Sr. Dr. D. GABRIEL LLOMPART.
Fonc consagrat Bisbe de Tenerife en la Seu Basílica de Mallorca, dia
15 de Setembre de 1918, i celebrà son primer pontifical en Santa Maria
Major d'Inca, son poble nadiu, dia 22 del meteix mes i any.

AL ILM. I RDM.

Sr. Dr. D. GABRIEL LLOMPART

BISBE DE TENERIFE

Salut, Pontífic de la Mitra augusta,
goig i corona de la Santa Església,
Pastor de pobles sobirà, i egregi
Patrici d'Inca.

Avui de vostra plenitud sagrada
cruixen les cordes de ma lira inquera.
Què hi fa? mes fibres llançaràn alloure
estrofes vives.

Se transfigura amb vostra epifania
la Seu exelsa, niu de reis i bisbes,
on el prestigi de la rassa, sembla
que hi ressuciti.

El Nunci, símbol d'unitat romana,
voltat de prínceps del reinat catòlic,
del septiforme dó vos trempa i arma
i ungeix de crisma.

I alsau l'espal·la corva de misteri,
i en la mà el bacle, i la mitra en festa,
desde el nou trono beneïu a l'ampla,
primera volta.

Oh meravella! Les gentades clamen,
besen i besen vostro anell d'on brolla,
com temps enrera del vestit de Cristo,
virtut i gràcia.

L'orga s'encrespa, triumpfal d'*hosannes*;
ès cant de gloria, i d'amô i de patria,
ès el cor nostro gegantí que polsa
un geni d'Inca.

Be compenguéreu aqueix cant de glori a,
Santa Maria la Major s'exulta
amb les primícies del seu fill Pontífic
i germà nostro.

Oh! nobles avis que a nostra *Madona*
festers alsàveu i fogueres màximes
i als fills llegàreu l'inclita cuirassa
d'Abdòn i Senen;

Oh! flor dels hèroes en virtuts i ciències,
fúlgides fites de la nostra historia;
amics de bisbes i de reis i al·letes
d'amor de Cristo,

Oh! Cochs, i Serres, Malferits i Planes
Desbrulls i Reures, Albertins i Alzines,
Fiols, Valpergues, i Llompart, i encara
Oh! vos claríssim

Don Miquel Morro, nostro primer bisbe,
qui inauguràreu la Seu de Bugia,
presa an els moros, per Ferràn Catòlic
i el gran Cisneros ...

L'hora ès aqueixa de la festa patria;
i en la revel·la vessau amb nosaltres
flors i pregaries i cantars i elogis
com un presagi,

de la victoria que en la tasca estrènua
a Tenerife tendrà el nou Pontífic
alsant el reine de la pau i gràcia
que immortalisa.

A. CAIMARI PVRE.

INQUER IL·LUSTRE

Durant la suspensió del nostre periòdic esdevengué la consagració del Ilm. i Rdm. Sr. D. Gabriel Llopart, Bisbe de Tenerife, i son primer pontifical en Santa Maria la Major. Recances sentirem, allavors, de no poder contribuir al gran homenatge que li tributà la Ciutat d'Inca, sa pàtria nativa, que també'l proclamà fill il·lustre.

Mes ara en la primera ocasió que hem trobada, com és sa festa onomàstica celebrada aquests dies, l'hem volgut honorar, honrant al mateix temps les columnes de *Ca-Nostra*, en la publicació de la seva semblança i l'hermosa poesia, inèdita encara, que, a les hores, li adressà Mn. A. Cairmari, estimat col·laborador nostre.

Amb gran veneració i afecte de la nostra ànima, saludam l'il·lustre Mitrat compatrici, desitjant que'l seu pontificat sia ple de crismes i bendicions celestials; i que al tras-córrer els anys de sa vida apostòlica, tenguí nous motius de felicitat i alegria al arribar la seva festa onomàstica.

*
*
*

La circular que reproduïm, enviada per l'actual batle, D. Pere Ferrer, a tots els batles del Partit, expressa el comú sentir de tot el poble inquere, inclús de molts de saquetjadors arrepenitits, que en sa vida havien tocat un fil de roba a negú.

Ho sàbiga en això tota Mallorca, per la reivindicació del nostre nom i prestigi.

Vegin, com parla el nostre senyor Alcalde:

«Aun que ajeno por completo a los desagradables sucesos ocurridos en esta ciudad durante la mañana del jueves último, los deploro con toda el alma como los deplora toda persona de nobles sentimientos.

Encargado de la Alcaldia desde las cuatro de la tarde del sábado 15 del actual, cumplo gustosísimo un deber de autoridad y de caballerosa cortesía a la vez ofreciendo a ese pueblo de su digno mando una satisfacción cumplidísima por el agravio inferido a algunos de sus convecinos por unos cuantos, que, olvidando de momento los sagrados deberes de gratitud y de hospitalidad hollaron los santos fueros de esas dos virtudes cívicas que tanto enaltecen a los buenos ciudadanos.

Por esta razón, pláceme manifestar a usted mis deseos (que son indudablemente los de la ciudad entera) que consisten en establecer entre ambos pueblos esas corrientes de afecto sincero que permiten continuar con mayor ahinco, las relaciones de buena armonía para laborar en estrecha intimidad por el engrandecimiento de nuestra industria y comercio.

Acepte, pues, el testimonio de nuestra consideración y haga ver a esos vecinos que Inca reparará su ofensa, recibiendo con sin igual simpatía a quienes acostumbran honrarnos con sus visitas y abastecer nuestro mercado con los productos de ese fértil suelo.»

Dios guarde a V. muchos años.

Inca 17 de Marzo de 1919.

El Alcalde,
PEDRO FERRER.

PROTESTA Y REPARACIÓ

Moltes reflexions ens venen a la pensa davant la trista crònica que hem tenguda la repugnant tasca d'escriure de la mesada de mars. Mos falta lloc per donar esplai a nostra ploma i a nostres sentiments patriòtics. No volem passar, emperò, sense aixecar la més alta protesta contra'ls saqueis que afrontaren la honradesa i hospitalitat de la Ciutat d'Inca, exercida sempre en llargues centúries dins el mercat dijover. Protesta que feim extensiva, amb més força encara, contra els oradors que escampen teories contraries a la Religió i a la propietat; i contra els polítics que exciten a la revolta amagant la mà. Ells són els principals causants de la desmoralisació i desordre que avergonyiren nostres places i carrers, i sobre d'ells deu caure la censura més aplastant.

UNA ACLARACIÓ PER COMPTE PROPI...

Moguts per recta intenció—que volem que consti aquí pública i solemnement—escriguérem, en el número passat, algunes quartilles, i les adreàrem al Sr. Batle de llavors, D. Miquel Amengual.

Al final d'aquestes quartilles, vàrem anunciar an aquest senyor com una espècie de programa (digam-ho així,) que llavors estimàvem poria estodiar nostra primera autoritat civil i que crèiem poria ajudar-li a emprendre una ferma actuació de cultura i civisme pel bé de la nostra Ciutat.

La manera gratuïta com aquest article fonc rebut per casi tota l'opinió pública, no l'hem de treure a rotlo, perquè aquí nosaltres no feim crònica. El cronista ja darà, segurament, les explicacions que cregui suficients per posar les coses en el seu punt.

Amb l'altesa de mires amb que procedirem llavors, i prescindint de tota *crítica negativa*, avui feiem comptes seguir envant, internant-mos ja dins l'exposició de cada un dels punts de vista que havien de constituir el programa per nosaltres promès al Batle passat, i que, actualment, haguessem hagut de prendre-mos la llibertat de dirigirlo al qui avui representa l'Autoritat Municipal D. Pere Ferrer, segurs de que per la seva bondat i civisme, aquest digníssim senyor mos hagués escoltat igualment.

Però hem desistit de fer-ho; i d'això, per compte propi, en devem una explicació.

Fent un poc de memòria del article passat, recordaran els nostros lectors, que, no contents amb l'actual estat de coses d'aquell temps, i desitjant que la nostra Ciutat adelantàs i progressàs més, invocàvem els noms de civisme, de cultura, de patriotisme. Recordaran que mos queixàvem de la manca d'espiritualitat del nostro poble; de la falta d'ideals que's nota en la nostra ciutat. Cultura, progrés, espiritualitat, idealismes: paraules avui massa hermoses per a ser

massa sospirades! ¡Quant alluny estàvem nosaltres de la abrumadora realitat, al invocar per ei nostro poble tantes belleses!

¿Veuen ja nostros lectors perquè desistim de pre-entar programes que ara no serien més que de utopies?

Perque aquest era el nostro camp; no hi ha que fogir d'aquí.

Damunt aquests elements culturals i cívics apoiàvem les bases en que havíem de presentar aquest programa que podriem anomenar de segón orde.

Però com que tenim el programa de primer orde tan en perill, nos toca fer punt i esperar temps millors.

Les passions estan massa pertorbades; i per això volem callar, i consti, que callant, creim fer millor bé al Sr. Batle actual que abrumant-lo amb programes que vendran més tart, quant haguin passat aquets dies de afronta.

I si nostra pobre veu fos suficient per encoratjar nostra primera autoritat, li diríem ara, que s'aguesqui així com heu fa, perquè no li ha de fallar la cooperació dels bons, als quals excitam també amb tot l'ardor del nostro patriotisme que el voldriem tenir a l'altura dels nostros desigs.

Formant sòlida pinya amb l'Autoritat, tal volta encara, a pesar de les revoltes d'avui, assegurarem dies millors a la Ciutat dels nostros amors.

Cives.

PROGECTE d'un HOMENATGE

Amb motiu d'haver perdut dos fills, a la flor de la vida, D. Juan Alcover, un dels poetes més inspirats que ha tengut Mallorca, se ha progectat fer-li un homenatge, per a consolar-lo.

Be mereix això i molt més el gran vat; però trobam que no ha d'esser en motiu d'una pena tant intensa, que sols la resignació cristiana sabrà mitigar al fer-li recordar que la Providència dispòn totes les coses.

Forsosament l'homenatge aumentaria

les seves penes per les referències que farien els escriptors i poetes del motiu i del seu estat psicològic, i per la relació que hi hauria entre sa glòria i sa pena.

Esperem un poc més; i quant el pare hagi deixat el dol, llavors fem l'homenatge al poeta, al venerable patriarca i mestre en gai sabre. Un homenatge que sols li recordi la glòria del seu valer secundament espiritual dins el floriment de nostra literatura.

MIQUEL DURÁN.

Cronicó d'Inca

FEBRER

Dia 25 — A la sessió de l'Ajuntament hi ha forsa de rencu per qüestió de una estufa, que és estada denunciada al tribunal de la Justícia.

El Sr. Batle diu que ha uberta una informació en que se demostra que l'estufa no és estada sustreta. Alguns retgídors, que fan us de la paraula, no són del meteix sentir.

El públic, que es nombrós, demana la dimissió del Sr. Batle.

El renou comensat a la sala de sessions passa a la plaça Major, a on se caramulla la gent. Surt el Coronell, amb la poca forsa que disposa. Diu a les turbes que es retirin i ho logra fent tancar totes les cases i establiments del centre de la població.

Aixi-meteix es tirà una pedrada an els fanals de la Sala, algunes a ca's Batle, i moltes a la casa vivenda de D. Domingo Alzina, Diputat provincial, espenyant percianes i vidres. La intervenció de la tropa fa espergir l'alsurament dels amotinadors.

El Cronista protesta de tals desordes.

Dia 28. — Surt *Ca-Nostra*. A dins alguns Centres de reunió mos ne duim una grossa murmulada per l'article d'En *Cives*, per suposar que estavem venuts al caciquisme...

Tot sia per amor de Deu! Que no mos coneixem?

Donem un mot d'explicació.

En *Cives*, desitjós del bon govern de la Ciutat, va visitar el Sr. Batle per informar-se del seu programa. Aquest, li digué que volia fer una

batlaria model, perseguint el joc, la prostitució i la blasfèmia; i emprenguent un gran plà d'urbanisació de la ciutat.

Baix d'aquesta impressió tant bona, En *Cives* escrigué l'article, i res tenia de particular que li donàs unes alabances extractes i condicionals per encoretjar-lo a tant bona tasca.

Però va succeir que quant *Ca-Nostra* sortí ja hi havia hagut canvi de decoració, l'opinió era desfavorable al Sr. Batle. I si l'article caigué tort a certs elements no era precisament perquè no fos bò i no flotàs dins ell una sana intenció, sino per l'estat d'opinió popular.

L'articulista escrigué amb el fi de adressar les coses d'Inca. ¿Els qui el criticaren, tant durament, tenien la meteixa intenció? Hem de creure que sí. Idò, en el fons s'avenien!

MARS

Dia 2. — Comensen a la Parroquia les corantahores en honor del Cor de Jesús.

Els actes dels vespres estàn concorregudíssims. Fa trenta anys que en els actes de desagravis no hi anava ningú. I diven que la Fè se pert?

— El Carnaval, si que segueix en decadència.

— D. Pere Cortés, dona una pesseta a cada un dels pobres que estàn en llista com a tals a la Sala.

Dia 5. — La secció menoreta de la Congregació Mariana dona una vetlada a benefici de la propagació de la Fè. El programa és escullit i bellament executat. La concurrència nombrosa i senyorívola.

Felicitem els organitzadors de la festa i els petits artistes per tant noble tasca.

Dia 6. — Per la sessió de l'Ajuntament anit s'han preses precaucions i la Guardia Civil s'és reconcentrada a Inca. A la sala d'actes hi ha tanta de gent que no s'hi entenen i es Batle es veu obligat a axecar la sessió, poc temps després de comensada.

Poc temps després de la sessió, passa el Viàtic per la plaça Major, a on hi deu haver 200 homes amb actitud revolucionària. Tot-hom se ajonolla i no'n queda un dret. Un senyor que mos ha contat aquest espectacle, que no es cap catòlic ranci, diu que ha plorat d'emoció.

Es que mal-grat a les doctrines disolventes dels nostros temps encara no és mort el sentiment religiós ni morirà.

Dia 9. — An el Teatre se fa un mití, organitzat per una Societat Obrera, pro-subsistències.

El tema es llamatiu i fa acudí molt de concurs perque els que no són obrers també mengen.

Els oradors, venguts de ciutat i altres d'Inca, fan l'apologia del bolschivikisme rus, i ataquen la Religió, l'exèrcit i els senyors, i exciten an el saqueig, dient que la propietat es un robo i altres coses farestes ferm.

Hi ha un orador que se coneix que ha lletgida sa vida de Jesucrist d'En Renan. Sols el presenta com homo de *carn i os*, com era Pilat.

No hi havia delegat de l'autoritat. Segons mos digué el Batle, no va trobar ningú per enviar-hi.

—El cap vespre s'ha fet un altre mití organitzat pel Foment del Civisme en contra del caciquisme.

Fa la presentació de dita entitat D. Pere Ferrer, seguint en l'us de la paraula D. Pau Corró d'Inca, el Dr. de «La Vanguardia Balear», Sr. Palmer; D. Guillerme Forteza, President del Centre Regionalista; D. Juan Gelabert, regidor de l'Ajuntament d'Inca; D. Jeroni Massanet, apòstol de la causa del civisme i el President del Foment del Civisme D. Jaume Comas, que també presidia l'acte.

Tots els oradors han atacat el caciquisme i han fet veure l'embaulament de cacics que sostenen els partits, arrancant del poder central fins al darrer llogaret. Són mals de tombar, deien, perque estan apoiats a d'alt i tenen per basa la soberania popular que s'han sabuda apropiat degut a la incultura del poble que no ha sabut desfer-se del jou que porta damunt.

Tots els oradors foren aplaudits amb entusiasme per una moltitud que omplia totes les localitats.

Dia 12.—Cumplint unes ordes governatives el Sr. Batle constitueix una Junta de subsistències formada dels cinc majors contribuents i de cinc obrers. Aquests obrers són designats de dins el Sindicat «La Pau,» perque la societat obrera «La Justícia» no ha volgut cooperar ni fer costat a l'Autoritat amb això dels queviures.

En la primera reunió, la nova Junta, fitxa tassa als aliments.

Dia 13.—De bon matí es reparteixen unes fulles amb les noves tasses i es veu nostre mercat ben buit de verdures i patates.

Devers les vuit una plassera i uns obrers disputen sobre la tassa. Del trast d'aquesta, parteix una taronja i fer un obrer. Això va esser el motiu, com podria haver estat un'altre qualsevol,

per comensar el saqueig a la plassa d'abastos. Queda amb 10 minuts neta de totes les parades verdureres.

Els amos de les taules de la Carneceria, veent la cosa mal parada, arreconen la carn a excepció de dos que taien a tassa, sense que negú los digui res.

El venedors de peix un se posa a tassa i s'altra no, el qual es saquetjat per la moltitud mentres que'l primer segueix pesant sense que nigú el molesti.

Un estol d'obriers acudí a ca'l Sr. Batle aquant-li que ells sabien depòsits de patates.

Aquest, los donà orde per anar a cercar les patates acompanyats de la policia. Allà on en trobaren més va esser a ca l'amon Miquel Alorda (a) Corritx, que per cert en part estaven destinades a la tropa, perque, proveeix el Corté, i altres eren per llevar.

S'emportaren de ca'n Corritx per un milenar de pessetes. ¿Ara qui les haurà de perdre, si anaren amb permís del Sr. Batle?

Les patates, en carretonets i civeres foren portades a la Sala en bona intenció per part de molts d'obriers de reconeguda honradeç. Al arribar a la Casa de la Vila la trobaren tancada. ¿Posades les turbes dins aquella anormalitat era fàcil de estar aturades? Amb això comensen a prendre i escampar patates per aquí i per allà, mentres arribava el Secretari D. Josep Siquier, que, pujant a un carretó, diu a la gent que no tudin les patates, que totes se vendran a preu de tassa; però no valgué l'avís, per poc el tomaren a baix.

Poc temps després un estol de bargantells envestiren an els vagons del carril. A un e-hi trobaren l'amo, un fill del Sr. Ques d'Alcudia, que los donà un parell de pessetes i fogiren.

A un altra vagó los digueren que estava ple de ritjoles i s'afluxaren de averiguar-lo; an el tercer, forsaren les tancadures i el trobaren ple de farina. Llavors començà com una processó d'hombres, d'ones, atlots i nines, que anaven i venien amb sacs, sanàies, paneres carretonets, carregant cada un lo que podia, lo mete x que si fos estat un jubileu, en mig de la millor tranquilidat material.

Coranta foren les saques saquetjades que valen 2820 ptes., essent del comerciant i regidor de l'Ajuntament D. Rafel Ferrer (a) Petchorra.

Quant la Guardia Civil sortí, per orde del jut-

ge, ja trobaren cala buida, ja s'havien consumats els tres saqueis: de verdures, de patates i de farina.

En mig d'això hi hagué notes hermoses de honradeç. Bastantes famílies no deixaren entrar a casa seva a sos fills amb els queviures robats, altres ordenaren en seguida sa restitució, i no en faltaren que les posaren ses costelles de plà.

Horabaixa arribà a Inca força de Guardia Civil, que comensà a registrar les cases aquades de tenir farina saquetjada, continuant tota la nit i part del divenres amb aquesta feina ingrata i recullint la que trobaren, encare que tenguessen llevat posat per a pastar-la.

Dia 14.—Al matí es treballa a les fàbriques. A les primeres hores del capvespre s'improvisa una manifestació obrera que recorre les fàbriques i fan deixar el treball als qui l'havien prè després de dinar. Es dirigeixen al Tinent de la Guardia civil, manifestant-li que si la força es retira ells tornaran a la feina. Així ho fa Benemèrita i els obrers acudeixen a ses respectives fàbriques,

.....

 (Censura)

—Dia 15—En sessió extraordinària presenta sa dimisió de batle D. Miquel Amengual, i acceptada pel Consistori, es elegit per unanimitat per ocupar el càrreg D. Pere Ferrer, Tinent Coronell retirat.

Després d'ocupar la presidència el Sr. Ferrer, manifesta que entra deslligat completament de tot cap i partit polític i que tot el seu afany serà encausar l'administració.

Dia 16—Sols se venen cols i patates, degut encara als treballs del retgidor Sr. Cortés

—A la nostra Parroquia, després de la funció ccreinal de la tarde, es fa un acte de protesta i reparació davant la venerable Figura del Sant Crist pel saqueis de dijous. Millars de persones pugen al camarí a besar els peus de l'antiga Imatge mentres el poble en massa i en veu plena canta el *perdó*

Es un acte altament conmorador que fa derremar llàgrimes de pietat i contrició.

—Avui, els inquers industrials que surten a vendre ses indústries a les plasses dels pobles de llevant, són estats mal rebuts en revenja dels saqueis.

Això es lo que tenim que agrair an els qui pre-

diquen contra la Religió i la propietat, rompre les bones relacions que sempre hem tengudes en los pobles veinats.

—El Rnt. P. Pere J. Cerdà, Superior de Franciscans, dona una conferència, en el Circol d'obrers Catòlics, sobre la taxa de les subsistències que dona orientació en les crítiques circumstàncies d'avui.

El mateix religiós dona conferències els dies 19, 21 i 23 que són de gran doctrina social i dona al quid de les qüestions que per esser mal enteses i mal duites han portat an el desgavell de nostros dies.

Té una concurrència que vessen tots els vespres.

Dia 20 —El dijous d'avui és ben buit. No hi ha que tenir por. Els externs poden venir descansats a Inca que seràn rebuts amb amor i les seves mercancies respectades ¿No en faltaria altra?

Dia 23.—Se torna fer un miti an el teatre per la societat Obrera i se torna atacar la Religió S'hi diven coses tant delicioses com aquesta: anàrem a prendre la farina en el carril que era nostra (?) i ara mos diven lladres.

Era el delegat de la Autoritat D. Josep Siquier.

—El Sr. Custos de St. Domingo mos participa que el resultat de la rifa que tengué lloc el diumenge passat dia 23, fonc el sigüent.

Primer premi:	correspongué	al	número	2.557
Segón	»	»	»	2.585
Tercer	»	»	»	540

Tots els poseedors d'aquests números, han ja sortit i se los ha sigut entregat l'objecte corresponent.

I prou. Tot això és contat en pedres grosses.
 EL CRONISTA.

UNA CRIDA

Com sempre volem anar avant, tenim el projecte de convertir *Ca-Nostra* amb una revista il·lustrada. Farien una obra inquera els compaticis que nos valguessen ajudar facilitant-nos fotografies de coses interesants o pagar qualche clixé. Per nostra part, no sols carregam el pressupost amb això sinó amb el cost del paper que haurem de posar sempre satinat.

Ala, idò, si mos movem una miqueta per donar a coneixer les nostres coses, que a pesar de tot, en tenim de ben bones.

NOSTRO PRIMER NUMERO

Va tenir una bona acollida del públic havent-se agotada casi tota la tirada de mil exemplars. L'escrit sobre Na Margalida de Costitx agradà ferm i alguns periòdics ens han absequiat reproduint-lo tot enter.

Els subscriptors que no hagen rebut el primer número el mos poden demanar abans que no s'acabin de tot.

Notícies

Concurs Biogràfic

La Junta organitzadora del Primer Centenari de l'Ilm. Dr. D. Bernat Nadal, Bisbe que va esser de Mallorca, ens ha enviat el Cartell d'un concurs biogràfic que s'ha de fer.

Conté tres premis: 300 ptes. a la millor biografia del Dr. Nadal.—150 ptes. al treball «El bisbe Nadal i l'ensenyança i educació cristianes»—100 ptes. a la «Síntesis biogràfica de millor gust, per l'us de la joventut escolat.»

Els treballs han d'estar escrits en mallorquí i remesos al Secretari de la Junta organitzadora D. Bartomeu Barceló, Avenguda del Comte de Sallent, 6, Palma, fins dia 31 del vinent Maig.

Un llibre nou

D. Gabriel Mulet i Sans, acaba de treure un llibre de molta conveniència i utilitat pels qui vulguen tenir una idea de la finalitat que tenen els *ports francs* en los seus distins aspectes de franquícia general, franquícia de depòsit i franquícia industrial o *zona neutral*.

Després de donar, (en un volum de prop de 200 planes) aclarícies de lo que són aquesta classe d'aranzels i produccions en la zona franca o neutral, posa per més claritat dos plans-proyectos a basse de perllongar el port de Ciutat i d'un lloc per la zona franca a l'endret del Molinar de 30 x 50 hectàreas d'extensió.

Per molts que no sabem que són aquestes coses més que de nom, el Sr. Mulet ha fet un treball benemèrit digne d'esser agrait pels mallorquins.

De bon de veres li agraim l'exemplar que ens ha enviat.

Cooperativa.

El Sr. President de la *Cooperativa civil* ens participa que dia 22 del present mes s'inaugurà aquest establiment benèfic que-

dant constituïda la Junta de govern amb el següent personal: President: D. Pere Martínez Rossich.—Vice-President: D. Aleix Bosch.—Gerent: D. Bernat Jaume.—Depositari: D. Francesc Quijada.—Secretari: D. Casimir Mestre.—Vocals: D. Jaume Comas i D. Bernat Ruiz.

LLIBREKIA

C. DE MURTA, 5.—INCA.

DERRERES OBRES REBUDES

Enciclopedia Universal Ilustrada Europeo Americana. Tomo XXXVIII. (Espasa)

Enciclopedia Juridica Española. Publicación Autorizada por R. O de 4 de Junio de 1910. Tomo Vigésimotercero. (Casa Seix)

(D'aquestes dues importantíssimes enciclopedies es corresponsal en la ciutat d'Inca la nostra Llibreria, la qual abmet suscripcions.)

Nuevo Catecismo en Ejemplos. Ordenado por el Dr. D. Bernardo Sanchez Casamera. Sexta edición Ptes. 4'50 enquadernat.

Narraciones Eucarísticas por Manuel Traval y Roset, de la Compañia de Jesús.

(Es un llibret ricament enquadernat propi per regal: Val ptes 2'50.)

Genoveva de Bravante por Cristobal Schmid, traducido por D. José Arroyo y Almeda Ptes. 1'50

Patrones y Obreros (A. Roguenant) —En Rústica una peseta

El trabajo (L. Garriguet) tres toms. —En rústica 3 pesetes.

La Propiedad (L. Garriguet), dos toms. En rústica. 2 ptes.

Llibres de Piedat per la Corema

La Pasión Ensayo histórico (Olivier) 6 ptes. en rústica

La Dolorosa Pasión de Nuestro Señor Jesucristo. (Emmerich) Ptes 2'50 enquadernat en tela.

Consideraciones y Meditaciones sobre *La Sagrada Pasión*. (Ligori) Ptes 1'35 enquadernat.

Via-Crucis en mallorquí (Costa) Enquadernat en tela, una peseta

Ejercicio del Via-Crucis (Arbiol) En rústica ptes 0'50.

Via-Crucis en català (Porto Mauricio) En rústica ptes. 0'20.

Samana Santa (Cuadrado) en llatí i castellà. Enquadernada ptes. 3.

Idem. En castellà, ptes. 2—Idem. Idem en lletra grossa, ptes. 3'50

Los siete Viernes de la Virgen Dolorosa. Enquadernat en tela 0'75.

A més d'aquestes obres, trobaràn a nostra Llibreria llibrets blancs i de colors, i de tot preu, propis per regalar als infants de primera comunió; i estampes a balquena per triar.